

Koho očakávame?

Ján Krstiteľ ohlasoval, že sa blíži Boží súd, ktorého rozsudok bude vynesený nad všetkými, ktorí páchajú zlo. Predst' tomuto strašnému rozsudku je možné len včasným konaním pokánia. Všetci, ktorí toto jeho ohlasovanie pochopili a prijali, mali na znak svojho obrátenia prijať jeho symbolický kúpeľ, spojený s vyznaním svojich hriechov. Ján Krstiteľ si Mesiáša predstavoval ako prísneho vykonávateľa Božieho súdu. Preto sa veľmi čudoval, že Ježiš len káže a navyše preukazuje ľuďom rozličné dobrodenia. Aj Jánovi učeníci, pravdepodobne to boli jeho spoločníci z essenského spoločenstva, videli mesiášsku postavu skôr v asketicky prísnom Jánovi Krstiteľovi, než v Ježišovi, ktorý bol síce chudobný, ale jeho život bol veľmi prirodzený; prijímal napríklad pozvania na hostiny. Navyše tu bola a zavážila aj tá skutočnosť, že Ján Krstiteľ sa v dobe začiatku Ježišovho verejného účinkovania ocitol vo väzení, kam ho dal uvrhnúť Herodes Antipas. Túžil po konečnom vyslobodení – ale Ježišove skutky, o ktorých počul, sa mu nepozdávali, a preto ani nezodpovedali jeho predstave o Mesiášovi. Nech už to bol výraz Krstiteľových osobných bolestí alebo snaha o lepšie pochopenie pre jeho nasledovníkov, bola tu výzva, adresovaná Ježišovi, aby nemeškal a konečne už začal so svojim súdom nad týmto svetom. Ján Krstiteľ preto žiadal Ježiša o jasné vyjadrenie.

„Ten, ktorý má prísť“, je očakávaný Mesiáš. Ján v ňom videl predovšetkým sudcu; Ježiš sa považuje predovšetkým za záchrancu, Spasiteľa sveta. Preto vo svojej odpovedi uvádza celý rad citátov zo starozákonného proroka Izaiáša, ktorý poukazuje najmä na túto svetlu stránku Božej spásy; a zároveň poukazuje na to, že jeho životným spôsobom a pôsobením sa tieto prorocké predpovede naplňujú. Kto vidí tento spôsob Ježišovho diela, tomu nebude prekážať ani jeho chudoba, ani jeho bezbrannosť, ba ani to, že neprichádza hneď ľudí súdiť a trestať. Aj napriek tomu, že Ján Krstiteľ nepochopil Ježiša hneď, Ježiš prechovával k Jánovi Krstiteľovi hlbokú úctu. Vážil si jeho pevný

charakter a dobrovoľnosť prísneho života, ktorý bol v tak nápadnom rozpore s prepychom jeho väzniteľa, Herodesa Antipu. Ježiš vidí v Jánovi Krstiteľovi posledného proroka Starého zákona, ktorý už ale stojí na prahu Nového zákona, pretože pripravil cestu Spasiteľovi sveta. Aj napriek všetkému, Jána Krstiteľa zaradujeme ešte do Starého zákona. Ježiš a jeho učeníci, ktorí zahajujú novú etapu dejín spásy, sú viac než on, aj napriek tomu, že sa jeho prísnosťou života a nápadnou ľudskou veľkosťou nepodobajú.

Nech je to už akokoľvek, Jánovi krstiteľovi sa od Ježiša dostáva veľkého uznania. Ježiš si Jána Krstiteľa hlboko váži, má ho rád, a poukazuje naň ako na príklad. Zároveň ale pripomína poradie duchovných hodnôt. Slúžiť priamo už Božiemu, či „nebeskému“ kráľovstvu je viac než všetko proctvo a svätosť Starého zákona. A práve v tom pociťujeme ten prechod, tu Ježišovu revolúciu v duchovných dejinách ľudstva.

Ježiš doposiaľ nechce verejne vystupovať ako očakávaný Mesiáš. Ján ale bezpochyby pochopí jeho odkaz. Od začiatku svojej verejnej činnosti Ježiš dáva najavo, že nie je len človekom. Dokazuje to svojimi neuveriteľnými zázrakmi.

Aká bola Krstiteľova reakcia na Ježišov odkaz, o tom nemáme žiadnu správu, ale môžeme predpokladať, že pochopil. Ježiš sa, na rozdiel od svojich súčasníkov, falošných mesiášov, nikdy nechválil svojim poslaním od Boha. Bol si dobre vedomí, že výrazu Mesiáš, ľudia jeho doby nikdy správne nepochopili. Svojimi činmi mocnej lásky k trpiacim pozvoľna pripravoval svojich učeníkov na pochopenie svojho pravého významu ako Spasiteľa sveta, ako zvrchovaného a pravdivého svedka Božej lásky k ľuďom.

A na záver sa vráťme ešte k Ježišovej chvále na adresu Jána Krstiteľa. Pravú hodnotu mávajú najčastejšie úplne obyčajní, jednoduchí ľudia, ako tí, ktorí bývajú v palácoch, alebo ktorí disponujú nadbytkom, politickou mocou či dočasnou vládou a slávou.

Milostivý a milosrdný je Pán.

1. Dobroreč, duša moja, Pánovi*
a celé moje vnútro jeho menu
svätému.
2. Dobroreč, duša moja, Pánovi*
a nezabúďaj na jeho
dobrodenia.
— R.
3. Veď on ti odpúšťa všetky
neprávosti,*
on lieči všetky tvoje neduhy;
4. on vykupuje tvoj život zo záhuby
on ťa venčí milosrdenstvom a
milosťou.
— R.
5. Pán koná spravodlivo *
a prisudzuje právo všetkým
utlačaným.
6. Mojžišovi zjavil svoje cesty*
a synom Izraela svoje skutky.
— R.
7. Milostivý a milosrdný je Pán*
zhovievavý a dobrotivý
nesmierny.
8. Lebo ako vysoko je nebo od
zeme,*
také veľké je jeho zľutovanie voči
bohobojným.
— R.

Čo máme robiť?

Otec rozprával deťom, ako to bolo, keď sa narodil Ježiško. Hovoril o sčítaní ľudu, o putovaní Márie a Jozefa do Betlehema, o tom, ako hľadali ubytovanie a nikde ich nechceli prijať. Asi hovoril živo, lebo o trochu starší syn sa zrazu strhol, vyšiel na chodbu a začal sa rýchlo obúvať a obliekať. „Čo robíš, Mirko?“ - pýtal sa ho otec. „Idem im povedať, nech idú k nám...!“ Unesenie fantáziou, typická detská reakcia... A nielen to. Ešte viac neuvedomelý prototyp každej správnej reakcie na počúvanie o Ježišovi a jeho poslanstve.

Presne takto reagovali aj Jánovi poslucháči. Keď im hovoril o prichádzajúcom Mesiášovi, jasne si uvedomili základnú vec: nemôže nás nájsť takých, akí práve sme. Musíme sa zmeniť! Túžba po zmene je prejavom každého opravdivého stretnutia s Bohom. Preto dnes viac vyhovujú pseudonáboženstvám, ktoré šteklika náboženské city - napríklad predvianočnými náladami v supermarketoch, ale nežiadajú od človeka žiadnu zmenu k lepšiemu. Nanajvýš peniaze z jeho peňaženky. Jánovi poslucháči urobili aj ďalší dôležitý krok: pýtali sa jeho, nie sami seba. Človek je náchylný zakrývať a ospravedlňovať si tie najväčšie chyby. Oveľa zreteľnejšie vidíme nedostatky druhého. Uznajme však, že aj on naše. Preto je správne spýtať sa: manžel manželky a naopak, deti rodičov, ale aj rodičia detí... Aké prekvapivé postrehy sa človek dopočuje aj od tých najmenších! A v duchovnej oblasti spýtať sa Cirkvi: počúvať kázeň, poradiť sa so spovedníkom, dočítať sa v katechizme. Ale najmä urobiť. A odpoveď môže byť len konkrétna. Ján každému jasne hovorí: vojacom, aby nekonali násilie, daňovníkom, aby nepodvádzali, bohatým, aby sa podelili. Až po takejto očiste srdca, vzťahov, domácnosti môže prísť a pôsobiť v nás ten, na ktorého pripravoval Ján svojich súčasníkov a na ktorého nás pripravuje táto adventná nedeľa, ten, ktorý krstí Duchom Svätým a ohňom, Mesiáš, Boží Syn. Aby sme nezostali pri sľuboch, predsavzatiach a sebaklamoch, skúsme si napísať do kalendára, čo budeme v tento adventný týždeň robiť...

Marián Gavenda

Učme sa spoločne správne modliť a spievať

Pod tvoju ochranu

Pod tvoju ochranu sa utiekame, svätá Božia Rodička. **Neodvracaj zrak od našich prosieb, pomôž nám v núdzi** a z každého nebezpečenstva nás vyslobod', ty, Panna slávna a požehnaná. Amen.

Rozpamätaj sa

(Modlitba sv. Bernarda)

Rozpamätaj sa, svätá Panna Mária, že nikdy nebolo počuť, že by bol niekto opustený, **kto sa utiekal pod tvoju ochranu a teba o pomoc alebo o príhovor** žiadal. Aj ja touto dôverou povzbudený k tebe, Matka, Panna panien, sa ponáhl'am, k tebe prichádzam, k tebe sa uchylujem, ja úbohý hriešnik, Matka večného Slova, nezavrhní moje slová, **ale ma milostivo vypočuj a vyslyš.** Amen.

Oznamy

- Minulú nedeľu sa v našej farnosti uskutočnili voľby vedenia Ružencového bratstva pri Kostole Najsvätejšej Trojice vo Vištuku.

Finančná komisia: Mária Vráblová
Alena Kordošová

Za hlavnú horliteľku RB vo Vištuku bola zvolená
Marta Hájičková

Horliteľky ruží:

- Ruža č. 1 – Mária Marta Macáková
- Ruža č. 2 – Mária Vráblová
- Ruža č. 3 – Vlasta Suchanská
- Ruža č. 4 – Jozefína Bednáríková

Riadenia a vedenia RB sa hlavná horliteľka ujala dňa 8. decembra 2009. Vo všetkých záležitostiach, týkajúcich sa RB je potrebné sa obracať na horliteľov jednotlivých ruží alebo na hlavnú horliteľku RB.

- V nedeľu 20. decembra 2009 sa uskutoční pravidelná mesačná zbierka pre potreby farnosti. Táto zbierka je určená na kúpu a výmenu nových, výkonnejších a úspornejších vykurovacích telies (konvektorov) v našom kostole.

Sväté omše v 3. Adventnom týždni (C)

14.XII. pondelok

17.00 Za + Annu Podolskú

15.XII. utorok

17.00 Na poďakovanie Panne Márii za dožitých 70 rokov života

16.XII. streda

17.00 Za + Milana

17.XII. štvrtok

17.00 Na poďakovanie Božskému Srdcu Ježišovmu a za pomoc a silu

18.XII. piatok

17.00 Za + Milana

19.XII. sobota

7.00 Za + Celestína a Jozefínu Uváčkových

Upratovanie kostola č.d. 151 - 175

20.XII. 4. Adventná nedeľa (C)

8.00 Za + Antona a Zlaticu Kulifajových

9.15 Za farníkov

Liturgický kalendár

- 14.XII. pondelok sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi
- 15.XII. utorok sv. Valerián
- 16.XII. streda sv. Adelhaida, cisárovná
- 17.XII. štvrtok sv. Modest, biskup
- 18.XII. piatok sv. Gracián, biskup
- 19.XII. sobota bl. Urban V., pápež

Anjel MILOSRDENSTVA

Milosrdný je ten, kto má srdce pre chudobných, osirelých a nešťastných, pre osamelých a poľutovaniahodných. No skôr ako otvoríme svoje srdce biednym, musíme otvoriť srdce tomu, čo je v našom srdci biedne a nešťastné. Najprv sa musíme naučiť milosrdne zaobchádzať so sebou. Slovenské slovo milosrdenstvo je doslovný preklad latinského misericordia, teda srdce pre biednych a nešťastných. Keď o milosrdenstve hovoria židia, myslia na materské lono. Milosrdný Boh plný lásky nás nosí vo svojom materskom lone. Tak ako matka môže čakať, kým dorastieme v obraz, ktorý si o nás utvoril. Keď sa Ježiš zmilováva nad ľuďmi, Biblia často používa grécke slovo splachnizomai. Znamená to „byť zasiahnutý až do vnútornosti“. Vnútornosti boli pre Grékov miestom zraniteľných citov. Byť milosrdný teda znamená dovoliť druhému vstúpiť do miest, kde som zraniteľný. Biblia pozná ešte jedno slovo pre milosrdenstvo: eleos, čo znamená nežnosť, súcitenie, súcit.

Milosrdne zaobchádzať so sebou teda znamená byť k sebe nežný, dobre so sebou zaobchádzať, nerozčuľovať sa na seba, nedávať si neúnosné predsavzatia, ale predovšetkým mať srdce pre seba, takého, aký som, mať srdce pre to, čo je vo mne slabé a osirelé. Často so sebou zaobchádzame veľmi nemilosrdne. Odsudzujeme sa, keď sa dopustíme chyby. Nadávame si, keď nám raz niečo nevyjde. Máme v sebe nemilosrdného sudcu, akési „nad-ja“ s tvrdým srdcom, ktoré odsudzuje všetky naše myšlienky a pocity, ktoré nás trestá, keď nespĺníme jeho požiadavky. Proti takémuto nemilosrdnému „nad-ja“ sa často nevieme presadiť. Potom potrebujeme Ježišove slová hovoriace o milosrdnom Otcovi, ktorý nezapudí svojho márnokratného syna, ale slávi s ním hostinu, pretože si k nemu opäť našiel cestu ten, kto sa stratil, a znova ožil ten, kto bol mŕtvý. Preto potrebujeme anjela milosrdenstva, ktorý odzbrojí nášho vnútorného sudcu a ktorý naplní naše srdce súcitnou láskou. Nestačí si našim rozumom a vôľou dať predsavzatie, že budeme milosrdní. V našom nevedomí hniezdi nemilosrdnosť tvrdého „nad-ja“. Premôcť ju môžeme iba pomocou anjela milosrdenstva.

A keď so sebou zaobchádzame milosrdne, naučíme sa milosrdne zaobchádzať aj s inými. Poznáme mnohých ľudí, ktorí sa milosrdne starajú o chorých a osamelých ľudí, no sami so sebou zaobchádzajú celkom nemilosrdne. Majú srdce pre každého, len pre seba si vo svojom srdci nenájdu miesto. Potláčajú všetky svoje vlastné potreby, len aby boli k dispozícii druhým. No nemilosrdnosť voči sebe samému necháva falošne vyznieť aj pomoc poskytovanú druhým. Do mojej lásky sa vkradne vlastnícky nárok. Potom sa hnevám, keď sa moja obrovská láska nedočká nijakej odmeny. Aby som druhého mohol milovať zo srdca, aby som naozaj mal srdce preňho alebo pre ňu, musím sa najprv dostať do kontaktu so svojim srdcom. Musím ho otvoriť tomu, čo je vo mne biedne a nešťastné. Len potom budem môcť byť milosrdný. Potom prestanem druhých odsudzovať, ale pojmem ich do svojho srdca aj so všetkými ich nešťastím, rozorvanosťou, biedou či nevzhľadnosťou. Potom v nich moja pomoc nebude budiť zlé svedomie a v mojom srdci skôr nájdu miesto a domov. Želám ti, aby ťa anjel milosrdenstva naučil otvárať srdce pre všetko biedne, či už v tebe, alebo v iných ľuďoch. Tvoje srdce bude potom ako materské lono, v ktorom môžeš rásť ty sám, ale aj druhí. V tvojej blízkosti sa potom aj iní dostanú do kontaktu so svojim srdcom a prestanú sa nemilosrdne odsudzovať. „Kto má srdce, môže byť spasený,“ hovorí istý mních zo 4. storočia. Keď budeš mať srdce pre všetko biedne a slabé, život sa ti vydarí. Potom tvoj anjel bude plesať nad milosrdenstvom, ktoré prebýva v tvojom srdci.

Anselm Grün „Anjeli pre život“

Dobry Ježišu,

keď prichádzam k tebe v dnešný deň, prosím ťa o milosť tvojho Ducha, aby som sa mohol modliť s vierou vnímavou na tvoju prítomnosť v Eucharistii, aby som sa mohol modliť tak, aby ma modlitba menila a utvárala vo mne človeka, akého chceš mať zo mňa ty.

Naplň ma, prosím, svojim Duchom modlitby, aby rástla moja viera a láska k tebe, aby ma vždy a všade viedlo tvoje svetlo, tvoja múdrosť, aby ma sprevádzal tvoj pokoj, aby som bol schopný hľadieť tvojimi očami, milovať tvojou láskou, vnímať tvojim srdcom, hovoriť tvojim slovom, trpieť tvojim krížom, plniť tvoje poslanie, zostať v tvojej láske. Dobry Ježišu, chcem sa dnes modliť slovom a postojom matky z evanjelia, ktorá prichádza k tebe s bolesťou v srdci, lebo jej dcéru trápi zlý duch, a s veľkou vierou a prosbou milujúceho človeka, akou je táto matka.

Vyhľadala ťa s utrpeným srdcom, vyhľadala ťa matka bezmocná a bezradná voči stavu života svojho dieťaťa. Vyhľadala ťa matka, ktorej viera a pokora sa ukáže v celej svojej veľkosti a pravdivosti na pozadí odmietnutia, nevšímavosti a tvrdosti, s akými sa stretá v tvojom postoji k nej.

Dobry Ježišu,

kedy ťa vyhľadávam ja? Je to tiež vo chvíľach vlastnej bezmocnosti, alebo vo chvíľach bezmocnosti druhých? Priznám sa, že sa mi srdce zvierá oveľa viac biedou druhých ako svojou vlastnou. Urobil si mi srdce vnímavejšie na biedu a ťažkosti srdca druhých ako na svoju vlastnú. Alebo by som radšej chcel povedať, že ma učíš vnímať bolesť druhých ako bolesť svoju.

Sú chvíle, keď je to tak, a sú chvíle, keď ma vlastná bolesť, vlastné utrpenie celkom zachváti, takže som schopný nevnímať utrpenie druhých ako svoje.

Preto ťa prosím:

Ježišu, pomôž mi, keď sa cítim sám bezradný, bezmocný voči sebe, voči druhým, voči tebe.

Ježišu, pomôž mi, keď neviem, ako pomôcť druhým ani sebe samému.

Ježišu, pomôž mi, keď stretám ľudí, čo sa utápajú v bezmocnosti, do ktorej ich stavia alkohol, choroba, utrpenie, sebecko, drogy, závislosť na peniazoch, nerest, moc, podvody, zlé vzťahy.

Ježišu, pomôž mi, keď sa ma zmocňuje beznádej.

Ježišu, pomôž mi, keď sa dostávam na pokraj svojich síl.

Ježišu, pomôž mi, keď cítim, ako sa ma zmocňuje myslenie a duch tohto sveta.

Ježišu, pomôž mi, keď strácam vnímavosť a zmysel pre Božie veci.

Ježišu, pomôž mi, keď sa ma zmocňuje pokušenie a ja opätovne zlyhávam.

Ježišu, pomôž mi, keď na teba zabúdam a všetko chcem riešiť svojimi vlastnými silami.

Ježišu, pomôž mi, keď som príliš zranený postojmi a správaním druhých a cítim sa slabý niečo na to povedať.

Ježišu, pomôž mi, keď sa nechávam unášať svojimi urazenými citmi a zraneniami druhých.

Ježišu, pomôž mi, keď sa stretám s nepochopením, s ponižovaním, odporom, posmechom.

Ježišu, pomôž mi, keď sa dostávam do kráčov sebaklamu.

Ježišu, pomôž mi, keď sa ma zmocňuje strach.

Ježišu, pomôž mi, aby som prichádzal k tebe vo všetkých situáciách svojho života.

Ježišu, pomôž mi, aby som sa nenechal odradiť ťažkosťami.

Ježišu, pomôž mi, aby som ti vedel veriť a dôverovať, aj keď sa stretám s odmietnutím z tvojej strany.

Ježišu, pomôž mi, aby som ti neprestal veriť, aj keď mi neodpovedáš, aj keď zostávaš ticho na moje prosby.

Ježišu, pomôž mi, aby som bol pokorný.

Ježišu, pomôž mi, aby som vedel veriť v nádeji proti všetkej nádeji.

Ježišu, pomôž mi, aby som ťa neprestával prosiť, aj keď sa zdá, že je všetko zbytočné.

Ježišu, pomôž mi, aby som v pokore prijímal i to, čo sa mi protiví a s čím nedokážem súhlasiť.

Jozef Šuppa SJ „Modlitby pred eucharistickým Ježišom“

Že by to bol býval Ježiško?

Žila raz dobrá žena, ktorá si považovala za česť na Vianoce obdarovať chudobné deti. Už dávno pred sviatkami začala piecť koláče, ktoré potom rozdávala v kostole pred jasličkami.

Keď bola s prácou hotová, krásna vôňa naplnila dom, ba prenikla až na ulicu. Koláče ležali pekne poukladané na veľkom stole. Pohľad na ne naplnil dobrú ženu hrdosťou a radosťou.

Vtom niekto zaklopal na dvere. Predo dvermi stálo neznáme dieťa a prosebne sa na ňu pozeralo. „Dáš mi koláčik?“ opýtalo sa.

Ale dobrá žena sa zdráhala už teraz rozdávať koláče. „Čo ti to prišlo na um?“ povedala. „Vianoce budú až o týždeň!“

„Dnes sú Vianoce,“ povedalo dieťa.

Ale dobrá žena si myslela, že dieťa chce ľstou získať jeden z jej koláčov. Prísne ho vykázala za dvere.

Na Štedrý večer koláče zabalila. Keď však s nimi prišla do kostola, našla farára a kostolníka rozčúlených pred jasličkami. Boli prázdne.

Tu si žena spomenula na to neznáme dieťa a preľakla sa. Že by to bol býval Ježiško?

lectio divina **Správne žiť**

Lk 3,10-18

¹⁰Zástupy sa ho (Jána) spýtali: Čo teda máme robiť? ¹¹On im odpovedal: Kto má dvoje šiat, nech sa rozdelí s tým, čo nemá, a kto má dosť jedla, nech urobí podobne. ¹²Aj mýtnici prichádzali dať sa pokrstiť a hovorili mu: Učiteľ, čo máme robiť? ¹³On im odpovedal: Nevymáhajte viac, ako vám patrí. ¹⁴Vojaci sa ho spýtali: A čo máme robiť my? Tým povedal: Nikoho netrýznite ani nevydierajte, uspokojte sa so svojím žoldom! ¹⁵Ľud žil v očakávaní a všetci vo svojom srdci uvažovali o Jánovi, že azda on je Mesiáš. ¹⁶Ale Ján všetkým odpovedal: Ja vás krstím vodou. Prichádza však mocnejší ako ja. Ja nie som hoden rozviazať mu ani remienok na obuvi. On vás bude krstiť Duchom Svätým a ohňom. ¹⁷V ruke má vejačku, aby vyčistil humno a pšenicu zhromaždil do svojej sýpky. Plevy však spáli v neuhasiteľnom ohni. ¹⁸Ešte všelijako ináč povzbudzoval ľud

a hlásal mu evanjelium.

Ďalšie čítania: Sof 3,14-18; (Ž) Iz 12,2-6; Flp 4,4-7

ČÍTANIE:

Týždeň po týždni nás Lukáš vedie cez účinkovanie Jána Krstiteľa. Teraz sa nachádzame na konci tragickej udalosti v Herodesovej väznici.

Lukáš však najprv odhaľuje Jánovo účinkovanie rôznym ľuďom, ktorí hľadali pokoj duše a cestu napred. Ján im dával jasné príkazy. Nenávideným vyberačom daní bolo napríklad povedané, aby nezneužívali svoju moc. V Jánových časoch si rímske mocnosti pred vyberačmi daní, ktorí si ponechávali nadbytok peňazí pre seba, za predpokladu, že zinkasovali svoje dane, zakrývali oči. Tak vyberači daní okrádali ľudí a napchávali si vrecká získanými peniazmi. Mnohí sa stali takto veľmi bohatými.

Vojaci boli naopak platení veľmi zle. Na získanie vecí navyše používali násilie, získavali od ľudí napríklad jedlo a peniaze. Ani jedna z týchto pozícií nebola spravodlivá. Ján kázal o morálnom živote a tí, čo ho počúvali a pridržali sa jeho učenia, zmenili svoje životy.

Ľudia začali dúfať, že tým dlho očakávaným Mesiášom je Ján. On ale hneď zmaril ich nádeje, keď hovoril: „Prichádza však mocnejší ako ja. Ja nie som hoden rozviazať mu ani remienok na obuvi.“ Ján opisuje svoje poslanie ako prípravu na prichádzajúceho Mesiáša.

Ján tiež stretol Herodesa Antipasa, ktorý chcel počuť Jánovo učenie. Herodes Antipas, jedno z pravnučat Herodesa Veľkého, bol Rimanmi menovaným predstaviteľom severnej oblasti Galiley. Ján, známy svojou priamosťou a neobjacnosťou, otvorene odsúdil nemorálny život Herodesa Antipasa. Nanešťastie, priamosť Jána viedla k tomu, že ho Herodes zatkol a uväznil.

MEDITÁCIA:

- Uvažujme o tom, ako sa nás Jánove zásady vo veršoch 8 a 11-14 týkajú dnes. Prečo sú pre nás také dôležité?
- Niektorí ľudia majú viac, ako v skutočnosti potrebujú, iní majú nedostatok. Ako sa verš 11 týka nás?
- Verš 17 nás môže vyplašiť až do chvíle, keď si spomenieme na Ježišovu Dobrú zvesť, odpustenie hriechov. Čo Dobrá zvesť znamená pre nás a ako ju chápeme v súvislosti s veršom 17?

MODLITBA:

Prosme Ducha Svätého, aby použil dnešné evanjeliové čítanie a odkryl nám to, čo potrebujeme v živote zmeniť.

Čítajme Iz 12,2-6 a Sof 3,14-18 a zosobníme sa s týmito krásnymi hymnami slávy.

Vzdávajme Bohu slávu za všetky úžasné veci, ktoré vykonal. Vzďavajme mu slávu za zoslanie Ježiša.

Podakujme sa mu za to, že nám prejavuje lásku, a za nespočetné množstvo situácií, v ktorých nám pomohol. Prosme Ducha Svätého, aby nám pomohol rozprávať o tom, aký je Boh úžasný.

KONTEMPLÁCIA:

Kontemplujme Ježiša ako Spasiteľa a rozmyšľajme o jeho oslobodzujúcej milosti, ktorá otvára dvere spásy všetkým, ktorí ho prijmu.

Uvažujme o Pavlovej rade vo Flp 4,4-7. Pamätajme, že v modlitbe môžeme Bohu odovzdať všetky svoje starosti a súženia; jeho pokoj naplní a ochráni naše srdcia a myseľ.

www.fara.sk/vistuk/

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku